Any XXX — Vendrell, 4 de Maig de 1935 — Número 1516

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, trimestre, 2'00 ptes; Fora, 2'25; Extranger, 3'00
Número corrent, 20 céntims
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
:: REMITITS: 20 CENTIMS LINEA ::
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo concertado

Ben poc esforç per molta riquesa

Fer bellugar la vitalitat d'una vila condormida, abandonada en la indolència, i desil·lusionada per la seva impotència, és cosa ben difícil. Si li parleu en tò baix, de condolença, s'ho pren a llagrimeig; si la veu li parla en vibració per animar-la, ho pren a broma, i si la paraula és veement fins i tot ovireu una mueca displicent. No sabeu mai com enfocar l'adreça per a que ella surteixi l'efecte necessari.

Fa poc, i des de aquest mateix lloc, es donava un toc d'atenció sobre la necessitat de que la vila es preocupés de demanar, a qui fos i per conducte de tots aquells que poguessin fer-ho, per a que el Govern aprovés la totalitat del projecte de l'Embassament del riu Gaià a Salamó a fi de que pogués gaudir de regadiu el nostre magnífic Plà de Mar. No direm que ningú hagi respost a la nostra crida; però ha sigut tan escassa la resposta que fa pena constatar-ho. Encara s'hi és a temps, amics, a demanar aquella gran font de riquesa i per demanar-la no heu de fer més que unes comunicacions. Penseu que si no ho feu caurà damunt vostre una responsabilitat vergonyosa i que passareu a la història com uns descuidats insensibles. Penseu que si no hi poseu el coll defugiu una riquesa equivalent a rals per duros. Penseu en el trist paper que representareu tots i en primer lloc els qui tinguin càrrecs representatius a les col·lectivitats i societats.

La nostra ciutadania ens obliga avui a expressar-nos com ho fem. Fent-ho així cumplim el nostre deure, aquest deure que voldriem veure complert per tots en aquest cas de pur vendrellisme. Vosaltres teniu la paranla si de debó perseguiu la prosperitat veddrellenca i comarcana. Es aquesta una ocasió que sols vos demana voluntat i vos ofereix en canvi un pervindre prometedor.

RECORDS DE NOI

D. Emili Castelar i el notari Calbó

Unicament els de la meva edat, que ja van molt escassos, poden apreciar la immensa popularitat que gaudia a Catalunya el incomparable orador de la eloqüència mel·liflua republicana, don Emili Castelar.

Castelar omplia totes les formes acústiques en els recons més apartats d'Espanya. Des de la grandesa de «Déu en el Sinaí» fins el corn de la manta dels pastors, ningú escapava a la seva glòria: de pertorbació per els anti-republicans, i de confiança deliranta en la gent de tendències liberals.

Es contava al Vendrell que un dia en anar a batejar un nen de una masia, qual nom no cal determinar, es posaren a discutir, en els moments decissius, el nom que devien cosignar en l'acta. I entre els gamarusos, vinguts de fora, un digué amb infules d'home progressiu:

—¡Que tanta palatreca! *Fumeu-li, Milio* Castelar...!

I el Silvestre, sagristà que mai havia dit un renec, en aquell moment se li escapà aquesta incontinguda exclamació:

—Primer.... imorros de *bony!*

Era tanta la força de la simpatia pública, que hi hagué una temporada en la qual, "*La campana de Gràcia*" dirigida per En Roca i Roca, tirava a mils i milers d'exemplars, escrit en castellà, amb el discurs del meravellós orador, que s'emportava la gent amb una oratòria que avui ningú és capàs de rellegir. Però en aquells dies treia a la gent de pollaguera. El Governador publicà una ordre prohibitiva de nomenar «El Discurs de Castelar» i per les Rambles de Barcelona, i les places de tots els pobles, viles i ciutats, es sentien els crits de la quitxalla, venent la «Campana»:

—¡La «Campana de Gràcia», amb una cosa que no es pot diiiiiií...!

I la gent prenia l'extraordinari com si collís bresques. Avui és impossible que la generació actual es pugui fer càrrec d'aquell deliri infantil, que feia rodar el cap de la joventut.

Castelar, tenia màgica en el nom alegria en el crit, eloqüència sobirana, conegut de moneda salvadora de Espanya Jo, que era ben canalleta, sentia per Castelar una mena d'adoració com si fós l'oràcul de la bona nova.

Quelcom va eclipsar-se quan éssent don Emili president de la República Espanyola, decretà aquella QUINTA de 18 a 40 anys en que no se li escapava ni els coloms que volaven per l'espai. La guerra carlista acabava amb tota la gent apta per el treball. ¡Oh aquells dies de la carlinada! ¡Oidà no tornin!

I ara, unes linies per a formar l'esquema de nostra personalitat vendrellenca. El "*Notario Público i Escribano del Número y Juzgado de la Villa de Vendrell*" tal i com es llegia en les ràtules de don Francisco Javier Calbó.

Aquest Notari Calbó, tenia dintre del Vendrell, la personalitat més afamada que mai hagi pogut conseguir «LA VILA DELS NOSTRES AMORS», com he llegit en l'admirable article vendrellista, publicat en EL BAIX PENEDÈS del 19 de Març. (Al qui tal article produí, bé val la pena de felicitar-lo ben sincerament.)

De totes les mil formes en que sentia alabar al notari Calbó, potser la que més va quedar-me en la imaginaria plasticitat, sigué una visió de prop, constatada al mateix davant de la «Font de la Menya». Deixeu-m'ho aclarir:

Jogavem en les escales del edifici de la Estació del F. C. esperant l'hora de entrar a «Estudi» a cal Crusat, sobre el café de cal Joanet, quan el vigilant del campanà, tocà unes batallades que tothom entenia «Venen carlins per la part de Sant Vicens». La canalla, en un moment, es tornaren fonedissos. Cada qual a casa seva. Jo, vaig correr per els Trulls, carrer de Mar, Menya i carrer Nou fins a casa.

Es tancaren els portals. El xicot de cal Enllestim n'espifiava alguna nota tocant *llamada i tropa*. Tot seguit les rondes es posaren en marxa. I estant en la cantonada de la Menya, vaig quedar-me atònit, meravellat, tot veient al notari Calbó, vestit de negre, amb «jaqué», sobre el qual dúia la canana sospesa per un cinturó. Portava la carrabina al coll i formava en la part de fora entre els quatre de la seva linia.

¡Quina tremenda impressió vaig rebre! Era un home petitó, cames curtes i cara viva. La seva panxa era desproporcionada a la altura, tenia un bigoti copós i no recordo quin capell portava al cap. Quan el vaig tornar a veure a casa seva, vaig notar que era un Calbó amb molta calvicie.

Passà el temps, me'n vaig anar a la Amèrica, i un dia tornava a Espanya l'any 1890 per a complir una comanda a Madrid. Al entrar al Congrés, i ensopegar amb les preguntes del porter, alt, galonejat, espectacular i galleg, vam interrompre nostres aclaracions per a donar pàs a un home petitó, mostatxut amb panxa fenomenal. El porter li feu una reverència quasi circular, de tanta doblegada i digué, com si passés la Custòdia:

—¡Vaya con Dios, de Emilio!

¿Don Emilio, diu? ¡Ai carat si es en Castelar! I sense poder-me contenir, em va sortir el vendrellenc que sempre porto dintre:

—¡Noi: jo l'hauria prés per el notari Calbó!

Es que eren dos tipus iguals, en alsada, volum i de cara mostatxuda, que aleshores donava importància, a les figures eminents. I Calbó ho era en nostra vila feinera.

Ja porto una mitja cana de paper escrit i em formulo aquesta pregunta que potser també rumiarà el lector:

—¿On va vosté, amb aquesta seba de la història?

Doncs he anat a comprar el llibre «CASTELAR» i hauré d'esperar la pròpera arribada, per haver sigut esgotada la remesa inicial d'aquesta obra. I además un vendrellenc, nascut al carrer Nou i condeixeble meu a Cal Crusat quan estava al nostre carrer en l'edifici del Socies, tot comentant el meu article *El Vell Gàrces*, em preguntà:

—¿No te'n recordes del partit de pilota organitzat per el vell QUIM MAGRE, entre el meu pare (parla el noi de cal Gay) i el Jan Manyana, contra el Ramon Ambrós que tú revius en «LA FONT DE LA MENYA» i el Notari Calbó, on els últims perderen de tres tantos?

Perfectament. Del meu sector no se m'escapa ni un full de paper del Magatery. En el ram de les competències també recordo la del Pau Fí amb l'Armer (L'Armer, en el 4 de Març, va ensopegar a dalt del «COR» amb el *Jueu del Paraire* i per poc el trenca) L'Armer, tenia fama d'«andarin». El Pau Fí, fent correr una bota a tot el que ell pogués, devia correr per la carretera fins a Torredembarra. L'Armer amb el seu pàs ben sostingut, havia d'arribar a la meta. I com que anava guanyant, el Pau Fí li tirà la bota i es va armar en la carretera un altercat de mil dimonis.

El notari Calbó i el sastre don Francisco Angulo, que venien de Barà amb una tartrana, van posar pau entre aquella disputa. Mercés a la intervenció de dos respectables *componedors*, va acabar la aposta en una samfainada a cal Badejo.

¡Que n'han passat de coses desde llavors!

JOSEP AIXALA

Havana, Cuba, 15 Abril 1935.

EL BAIX PENEDÈS admet, en principi, la col·laboració expontània de tots aquells que vulguin honorar-lo amb llurs escrits, que son cordialment acollits, repassats ortogràficament publicats, sempre que siguin curts, tinguin interés periodístic i encaixin dintre les normes generals del periódic. No es tornen els originals, publicats o no.

EUFORIA

I

No és la primera vegada que ens ocupem en aquestes planes de la excel·lent publicació que obeeix al nom de «El nostre teatre» i tampoc voldriem fer l'afirmació de que sigui la darrera. Lluny de nosaltres aital cosa, car empreses com la que'ns ocupa mereixen ço i molt més.

Pretendre fer propaganda a favor d'ella fora extemporani. Quan publicacions com la que'ns ocupa amb goig, han reeixit amb excès no cal incensar-les perquè per si pròpies, ja mostren el segell característic que les avalora. I si no vegis el famós aniversari primer de dita fundació. D'acord amb les bases d'un plebiscit efectuat entorn de les obres publicades durant l'any, la que assolís major nombre de votants, es veuria representada en un *teatre de pedra*, per a major solemnitat. Cal observar que al dir teatre de pedra ens referim a teatre públic, (no de societat) com pertocava al honor conferit, puig que la majoria d'obres publicades ja s'han discretament representat en locals de societats recreatives, llocs on es veu per ara i tant que s'hi va a veure teatre, com ho demostra un públic nombrós i entussiasta, al invers dels teatres públics dels que cada dia s'allunya més el públic.

Però no ens embranquem en reflexions i localitzem el tema. La direcció de la publicació ha complert amb escreix el promés i fruit d'ella hem pogut constatar l'èxit complert d'una festa memorable. Cordialment felicitem-la alentant-la a que continui el camí emprés, que si ho fa com ara el seu dinamisme és avassallador. Aquí, que la majoria de les coses venen amb retràs, és bò de veure la vida adquirida pel Nostre Teatre, puig que degut al doll d'energies a hores d'ara ja porta publicats d'avençada alguns volums. Es un cas d'euforia, més que encoratjador.

II

I ara parlem de la festa que tingué lloc al Teatre Poliorama (local oficial de temporada de català). Triar dit teatre ja fou un encert.

El pròleg de la festa fou un parlament de l'inquiet i treballador literat J. Navarro Costabella. La peroració de dit senyor fou un abrandament constant d'exaltació pel nostre teatre, que si be defuig de la capital troba ressò en les viles i poblats de la nostra terra, arques geloses de tradició que's cuiden d'alimentar aquest exèrcit d'amateurs, apòstols de l'ideal i salvadors acèrrims de la nostra escena. I posat a dir veritats fa alçaprem per destacar la figura del senyor A. Guasch i Spick, home entussiasta i emprenedor que porta el cor plè de voluntats i ansiós de dalits, no vacil·la en res que sigui obstacle per conquerir a favor de la escena catalana nous valors per a que al dia de demà siguin triomfs positius esgrimint aquesta ja famosa arma espiritual que s'anomena «El nostre teatre».

Contemplant a Navarro Costabella, ens retroactem i veiem aquesta avençada d'autors joves que ratllen a la quarentena, i que sembla que's trobin a la primavera de la vida, degut al seu dinamisme i embranzida de il·lusions que tant de bò es vegin reeixides.

III

La majoria és sobirana. Els sufragis dominaren a la votació de les obres en la que obeeix al nom de «L'altra veritat»; n'és autor un jove, el senyor J. M. Miquel i Vergés.

A dir veritat, rendint-nos a la evidència, cal subratllar, en primer lloc, que no anem a fer una crítica extensa de dita obra, perque quan s'estrenà al Foment Autonomista Català els crítics en parlaren degudament.

Però com que nosaltres no ho som i dita festa ens ofereix la ocasió de parlar-ne, donarem la nostra opinió subjectiva baix el punt de vista espectadoral.

Ens plau l'assumpte, el nirvi de l'obra. El trobem humà i comprenem el drama intens d'August, davant els prejudicis de la societat que degut a l'engranatge rutinístic, cal convenir i acceptar el convencionalisme insubstancial dels homes i les coses, remontant-se en un plà de sinceritat i de noblesa. Aquell procés de l'home casat en segones noces, que viu la veritable vida, car en el primer matrimoni fou enganyat i traït, tot i haver-hi un plançó que no és seu, i al qual la nova muller porta gairebé totes les tardes a ensenyar a l'amant que fou de la primera dona del seu marit degut a una entrevista i confessió, la qual cosa logra sapiguer August i davant de «L'altra veritat» condueix els seus actes amb un equanimitat perfecta, és una exposició digna i acabada. Bell argument, que no deriva en un adulteri cridaner del segle passat, sinò assumpte intens i vibrant dels nostres actuals dies.

Es de elogiar totalment la forma impecable i correcta depuració màxima de llenguatge, que sense que's pugui dir de pedanterisme acadèmic, ennobleix la nostra parla i dignifica el teatre de les «incorreccions i grolleries» que més d'una vegada hem tingut de suportar d'autors vanitosos que's diuen de vàlua, perquè les seves obres ban conquerit diverses representacions.

Potser si que és una obra on el *gros públic* trobarà mancar-hi els alts i baixos de les rialles que treuen el regust dels conflictes dramatitzats en conjunt. Però en el teatre selecte, aquest teatre depuratiu del públic, al que s'ha d'educar i ennoblir, creiem que fora complerta la trajectòria marcada, que si be es retoqués quelcom sobretot alleugerint un xic alguna escena, tindria el maxim valor guanyador en teatralitat màxima, que ara, al nostre modest opinar, hi manca. I consti que no és ni remotament censura, sinò observació nostra i per tal potser equivocada.

IV

Altrament ens plau detùrar-nos a dir que la interpretació d'aquesta obra es confià a la mateixa formació teatral que l'estrenà o sigui el «Quadre Escènic Mossen Cinto» que actua sota la direcció d'Andreu Guixer.

I ja que la ocasió ens és propícia i ens dona l'avinentesa, ens detindrem a analitzar la figura del senyor Director.

Feia molt de temps que rutllava interiorment del pensament l'idea de parlar del Sr. Guixer. Fa estrany que a un actor se li digui senyor. Generalment als actors se'ls diu EN Fulano, En Sutano etc. El cas Guixer és diferent. Quan d'ell es tracta tothom li dona el tractament de senyor, perque se'l mereix degut a la seva bondat, al seu caracter i al seu saber. Coneixedor perfecte del teatre, com no? si ell era el primer actor en la dissortada i gran actriu Concepció Llorente, quan treballaven en la companyia de l'antic teatre Arnau, en aquells memorables matinals de teatre català, allí el coneguerem de jovenets (i ara un altre matinal ens dona tema per parlar-ne) i ens emocionà el seu treball d'actor conscient i estudiòs d'allavors constatat sempre més en altres formacions que es feren en els teatres del centre.

La resta de la vida ens el feu allunyar degut a variats etzars, i ara novament el retrobem de Director; oh! el bò senyor Guixer, que d'agraits que hauria de tenir si el món no fos oblidadiç i inconstant, és a dir el món no, les persones! Però ell en fa cas omís i avui com a director gairebé solament, encomana coneixements i mestria, i fa destacar valors, ens presenta la escena dignament i ens fa recordar que la seva mà mestre de sempre és el timó segur de la dignitat escènica.

Així és que no cal extranyar la acurada presentació i magna interpretació tenint aital mestre, tots cumplint com a perfectes professionals. Els amateurs no es vegeren; el que si es trobaren: *actors*.

I entre ells és de anotar la naturalitat detallada en el procès psicològic fill d'un estudi real, el treball del Sr. Folc, que interpretà el protagonista d'una manera perfecta i acabada. Seguí en mèrit el segon galan, (creiem que es diu Borrelles) la seva intervenció en la escena penúltima del tercer acte és un treball sobri sobretot en el mutis dificil, per cert que en sortí airós del tot. Els demés, dames i actors encaixats i justos.

V

El sol primaveral que feia a dos quarts de dues de la tarda, ens tornà a la realitat del món material. La espiritualitat del matí es completava en un vermut a honor dels assessors i autors col·laboradors de «El Nostre tre».

Se'l tenien ben guanyat. La enhorabona nostra!

ICAR

Barcelona, 1 de Maig de 1935.

"Banco de Vizcaya"

Casa Central: Gran Via, 1-BILBAO

Capital autoritzat: 100.000.000'— Capital subscrit: 60.000.000'—

Reserves: 57.626.577'50

Balanç en 31 de Desembre: 2.118.788.153'17 ptes.

Aquest Banc realitza tota classe d'operacions de Banca i Borsa

TIPUS D'INTERÉS:

Des de'l 1.er de Gener de 1935, i a virtud de la norma del Consell Superior Bancari de observancia general i obligatoria per a tota la Banca operant en Espanya, aquest Banc no podrá abonar interessos superiors als següents:

I.—COMPTES CORRENTS:

A la vista ..... 1 ½ % anyal

II.—OPERACIONS D'ESTALVI:

A) Llibretes ordinàries d'Estalvi de qualsevulga classe, tinguin o no condicions limitatives. 3 °/o anyal

B) Imposicions.

Imposicions a plaç de tres mesos ..... 3 °/o anyal

Imposicions a sis mesos ..... 3'60 % »

Imposicions a dotze mesos o més ..... 4 °/o »

Regiran per els comptes corrents a plaç, els tipus màxims senyalats en aquesta norma per a les imposicions a plaç.

ESPECTACLES

La Festa del 1.er de Maig va portar a vila, impensadament, una superació d'espectacles; hi hagué sardanes al Passeig, funcions de Circ, teatre, ail al Centre, i, no cal dir, cine i sarau.

La companyia de comèdies que tarda i nit actuà al Centre, no és pas d'aquelles que deixen un grat record. Veritat és que la escassa concurrència que hi assistí no era encoratjadora del treball dels artistes, ans al contrari: la fredor ambient planava damunt de tots. I és que'l Teatre, ni que'ns sàpiga greu dirho als provinents d'una altra època, ha passat ja, en el rengler de manifestacions espectaculars, a un lloc secundari; la jove generació no sent, no viu la vida del teatre; els gustos van canviantse incessantment, i el públic actual va per altres indrets a cercar emocions que el teatre, al menys el teatre en l'antigua forma, no pot o no sap despertar-li.

Ara «mana» el cinema; i quan a la pantalla s'hi mou una Martha Eggerth, qui posseeix una bona veu (augmentada, es clar, per la màquina sonora) i l'assumpte es basa en el lluïment d'aquesta gran artista de cine, com succeeix en *Su mayor éxito*, posada aquell dia al Tívoli, el veritable cinemòfil, i ho son legió, s'hi troba com el peix a l'aigua. Realment, és una altra cosa superior al teatre tradicional.

¿Que no varen anar al Circ, vostès? Oh, aquell elefant—El Mago—tan grós, tan bon minyó, i tan artista! Ja els dic jo que ell tot sol omplia la pista... i el programa, en el qual hi figuraven nùmeros ben remarcables.

REFRAN

ESPORTIVES

Venus de Tarragona, 1 — F. C. Veudrell, 8

Un resultat que no classifica en bon lloc a l'equip que disputa un encontre, sia amistós, sia d'obtenció d'un trofeig o de campionat.

Així mateix en moltes ocasions aquests resultats no interesen, doncs de bell antuvi es de creentsa que l'equip vençut, és d'una inferioritat per tots conceptes.

Per el que respecta al present, no trobant-se en aquestes circumstàncies, oirem més que altres interessats en les marxes dels resultats de l'equip més o menys preferit.

L'equip vençut del passat diumenge, no és ni més ni menys diferent de molts altres, ni inferior ni superior, va presentar-se i va emprar un joc imprecís, de passes llargs als extrems i no precisant els trets a gol. A la inversa els locals que empraren joc de passes curts i amb artillers a gol de bona precissió, donant el resultat que mentre els locals anaven afiansant el triomf, els visitants es desmoralitzaven, finint l'encontre en el que uns i altres no mostraren interès perdent el joc aquell interès espectacular. Heus aci el resultat del passat encontre conforme nostres aprecia-

TUPINAMBA

La **S. A. Tupinamba,** primera en el seu ram, ha instal·lat pel seu compte un establiment original en el carrer de Jaume Ramon, 1, amb servei ràpit dels seus famosos Cafés i Xocolates a preus molt baixos donada sa calitat superior i, a més, amb regals d'objectes útils per a la llar.

Compri V. un paquet i quedarà client assíduu

cions; podia resultar un exel·lent encontre i va resultar un de tants.

Cal citar que l'equip local es presentà amb una composició excel·lent. Comandà l'encontre l'amic Bové, que pogué acabar-lo sense que el joc passés a la duresa i amb imparcialitat.

L'equip vencedor va afil·lerar se: Vidal; Güell Mañé; Fabre-Nin-Martorell; Guinovart-Salvó-Colet-Güell-Ivern.

A l'amic Mañé, de la Bisbal

No vulgui creure l'amic, que aquestes ratlles siguin en un tó de clam per el resultat obtingut, que sento molt com a soci; és únicament per posar com vulgarment es diu «els punts sobre les is». Vostra resenya no s'ajusta al vertader comentari, puig sense que pretengui rebaixar ni el resultat ni la forma actual del vostre equip, és únicament per recordar que l'equip nostre, solsament vos va visitar per salvar-vos un compromís i d'aquesta manera no fou possible presentar un equip capacitat per ostentar el nom del reserva, puig fou amb poca anticipació la contractació.

I això, amic, n'esteu assabentat, i sols amb els elements que fou possible arrenglerar vingueren a salvar un compromís.

Per això, i respectant sempre el vostre dret de crítica, no he presentat altra nota que la que ara podeu llegir, referent a aquest encontre sense que de la meva part hagi coaccionat al director.

Per acabar aquesta rèplica, que no vull pas que quedeu en res ofés, sols em resta anotar per l'amic lector la composició del equip per a les seves comparacions:

Mallafré; Martínez-Pla; Figueras-Fuster-Robirosa; Galimany - Mestres - Vidal - Altet-Pla II.

PERE BONSOMS

COMARCALS

Bisbal del Penedès

F. C. Vendrell (reserva), 1
Joventut Bisbalenca, 9

Seguint la tragectòria de partits contractats per l'actual temporada, la Joventut Bisbalenca ens ha volgut proporcionar, encara com a contrincant al F. C. Vendrell, que per un resultat catastròfic de 9 a 1 favorables als bisbalencs, es finalitzà l'encontre. La lluita (si és que n'existí gens), es desenvolupà en els 90 minuts de joc, en un pla totalment de superioritat per l'equip local; superioritat que equivalgué a una partida d'una deficient classe, que la nostra memòria no recorda pas, haver ne presenciat un altre, comparable a l'aburriment regnant en quasi tot el partit.

En els primers moments, quan el marcador encara no senyalava pas un resultat massa impressionat, l'encontre s'anava desenvolupant, si bé no massa divertit, esdevenia encara, aguantable, però les perspectives que oferien el resultat i el joc era molt pèssim, nuvolós; i heus ací que els esmentats núvols, l'atmósfera amenaçà tempesta, i poguerem presenciar, seguidament la «pluja» de gols que anava caient a la porta vendrellenca. Ho observavem en recança, perquè veiem com la bona voluntat dels minyons vendrellencs es veien recompensats per aquells afusellaments que gràcies a l'ineficàcia de la davantera bisbalenca, el resultat hauria sigut més catastròfic encara. No hauriem desitjat que la davantera hagués estat en plena forma per el que fa referència a aquest partit, perquè a hores d'ara hauriem d'encapçalar aquest comentari en unes xifres més elevades encara; però ens dol, perquè hem sapigut que aquest encontre es feu per a entrenar-se i per completar les necessàries possibilitats dels jogadors per l'encontre Salomó Joventut Bisbalenca (reforçat el primer, segons programes, pels destacats jogadors sabadallencs Gual i Font).

Per obtenir aquesta concentració o millorament de l'equip, difícilment ho obtindrà el nostre Club, perquè no creiem en una evolució tan ràpida, que fructifiqui el necessari i menys probabilitats d'aconseguir-ho tindrà, si s'enfronta amb equips d'una inferioritat tant constatada com l'equip que ens visità diumenge; ara que per la part dels vendrellencs calia, potser, que presentessin un equip que dignifiqués un xic més la seva entitat esportiva.

SALVADOR MAÑÉ

Federació Comarcal de Catalunya

Després d'un període d'organització interior i de treballar en silenci la «Federació Comarcal de Catalunya», organisme que aplega a les entitats «Centre Aranés», «Casal del Bergadà», «Casal del Camp», «Casal de la Comarca d'Igualada», «Casal de La Cerdanya», «Centre de La Segarra», «Casal d'Olot i La Garrotxa», «Centre de Pallars», «Casal de la Plana de Vic», «Casal del Penedès», «Casal del Maresma», «Casal del Ripollés», «Casal del Vallés», i altres que estan en constitució, ha quedat instal·lada al Passeig de Gràcia, 35, magnífic local d'esplèndides condicions, on en un ambient de franca i catalana germanor, s'hi disfruta d'agradables serveis d'esplai, d'acord amb l'alt prestigi d'aquesta Federació.

Son àmplies i diverses les actuacions que es proposa realitzar la Federació Comarcal i les entitats adherides. Organitzar certàmens agrícoles, industrials o comercials; cursos, conferències, exposicions d'art d'artistes comarcans; impulsar la creació d'institucions i Biblioteques a les diferentes localitats de les comarques catalanes; i dirigir i fomentar el turisme per a donar a conèixer les belleses naturals i artístiques de tots els indrets de la nostra terra, és l'objectiu principal d'aquests organismes. I aquesta lloable tasca inspirada de cara a les comarques i per a Catalunya, cal realitzar-la i mereix obtenir la col·laboració i el concurs de tots els comarcans, els residents a Barcelona i els que vivim en les localitats i pobles de les terres de Catalunya. Els primers allistant-se a les entitats federades o constituir l'entitat representativa de la comarca, si encara no està constituida. Els segons, allistant-se també a les fileres de socis, interessar-se per la seva actuació; instar l'organització d'aquells actes que creguin convenient per a la seva comarca, ciutat o poble, sota el patrocini de la Federació, o bé sol·licitar la seva ajuda per la sol·lució d'aquells problemes que tingui per a resoldre. Es a dir, teniu múltiples maneres de contribuir a les actuacions de la Federació, que, ja podem dir-ho, actua completament al marge de tota tendència política i està únicament inspirada en la finalitat de propulsar i secundar tots els projectes i iniciatives que tendeixin a acréixer la cultura i riquesa de les comarques catalanes.

L'estatge col·lectiu de la Federació Comarcal, és un fogar de treball, d'amor a les terres catalanes, és també, Casal acollidor dels comarcans a Barcelona. Aneu hi. Us assegura bona i bella rebuda.

SECCIO OFICIAL

Jutjat de 1.ª Instància del Vendrell

EDICTE

El judici executiu i via d'obligament del mateix, en reclamació de 1.000 pessetes per préstec hipotecari, interessos vençuts i 1.000 pessetes per costes, seguits per el Procurador En Josep M.ª Roig a nom d'En Salvador Gual Guixens, contra ignorats hereus d'En Francesc Alegret Castellví, declarats en rebel·lia, en providència d'aquesta data s'ha decretat la venda en pública subhasta, per primera vegada, anunciant la amb vint dies d'anticipació, de la casa sotjada per a dit procediment que és casa de planta baixa i dos pisos de la que no consta la seva superficie, carrer del Nord núm. 51 d'aquesta vila. Llinda per davant, Sud amb dit carrer; dreta, Pau Soler Urpí; darrera, Carrer de l'Estrella; esquerra, Joan Marcé Jané. Inscrita al t. 502, fol. 60, llibre 66, finca 2.105, inscripció 10.ª. No han sigut aportats els títols de propietat limitant-se la titulació al que resulta d'aquells.

Per la celebració de subhasta s'ha senyalat el **dia 10 del proper mes de maig a les 12,** quin remat tindrà lloc a la Sala Audiència d'aquest Jutjat situat a la planta baixa de la casa núm. 8 del carrer d'Orient d'aquesta vila.

Els autos estan de manifest en Secretaria. S'enten que tot liquidador acceptarà com a suficient l'expressat. Que les càrregues anteriors i les preferents al crèdit del actor, si ni hi hagués, s'entendran subsistentes, sense destinar se a la seva extinció el preu del remat, quedant el rematant subrrogat en la responsabilitat d'aquelles. Les postures podran fer se per cedir a un tercer. No s'admeteran pujes que no cobreixin les dugues terceres parts del tipo de subhasta, que és el de 4.000 pessetes que és el valor en que fou justipreuada dita finca. Per prendre part en la subhasta deurà consignar se com a mínim un deu per cent efectiu de dit tipo.

Vendrell, a 3 d'Abril de 1935.—El Jutge de 1.ª Instància, *Fernando H. San Román.*—El Secretari judicial, *Isidre Marcer.*

—

EDICTE

SUBASTA VOLUNTARIA

Antonio Ribas Raventós, como protector de los menores Elvira, Antonio y José Luis Jansá, anuucia la venta en pública subasta de unas tres doceavas partes de una pieza de tierra, sita en termino municipal de San Vicente de Calders, punto conocido por Mas Rabassó, de cabida cuatro jornales y medio del país, por el precio mínimo de seiscientas ochenta y tres pesetas cincuenta céntimos, y a favor del más beneficioso postor, no admitiéndose posturas que no cubran dicho tipo.

La subasta se celebrará en la Notaría que fué de don Pedro Martin Carrera, calle Salvador Reventós número 91, en esta villa a las diez horas del dia catorze del actual, hallándose en dicha Notaría los títulos de propiedad y condiciones de esta subasta para que puedan examinarlos los que deseen tomar parte en ella; previniéndose a los licitadores que deberán conformarse con los mismos, sin que se admita después del remate ninguna reclamación por insuficiencia o defecto de los títulos.

Vendrell a dos de mayo de mil novecientos treinta y cinco.—*Antonio Ribas.*

Barberia d'Andreu Rossell

Doctor Robert, 27

Establiment montat amb el millor confort modern

I amb

Sillons Americans

Serveis esmerats amb les més acreditades marques de Perfumeria

Artur QUINTANA

CIRURGIA - CALLISTA

ULLS DE POLL - DURICIES - MALS DE PEUS - UNYEROS

PROCEDIMENTS MODERNS

APARELLS ELÈCTRICS

Visita tots els Diumenges a la Perruquería Planas

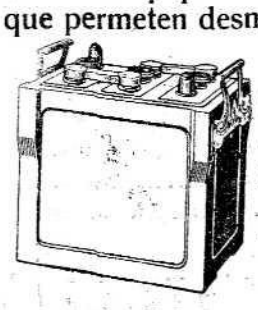
Visita a Barcelona: Plaça Llibertat, 25

Tallers Elèctrics FERRET-Vendrell

Tenen el gust d'innovar a sos nombrosos clients haver ampliat notablement els seus tallers per a la **fabricació d'acumuladors per a l'automòbil** que donaran sortida al carrer del Ferrocarril i al del Doctor Robert, número 48

Els nous tipos d'Acumuladors FERVE

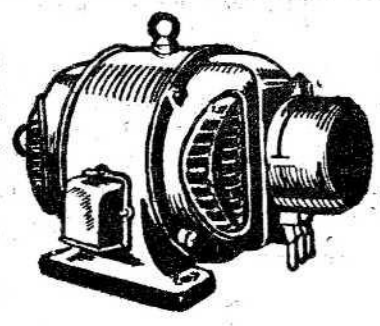
van tots equipats amb el tapat hermètic de la nostra exclussiva fabricació, que permeten desmontar-les facilment, i evitar totalment les sortides del electròlit.

Tallers Elèctrics FERRET

Especialitzats en la part elèctrica de l'automòbil des de 1924

Motors Dinamos Acumuladors

Dr. Robert, 48 i Carrer del Ferrocarril

INFORMATIVES

NOVES

Hores musicals

La quarta audició, que tindrà lloc avui a un quart d'onze de la nit al Saló del Tívoli, es regirà per el següent programa:

«La leyenda del beso», «La Traviata», Verdi; «Danubi blau», «Impressions de Itàlia», Carpentier; «Rigoletto» fantasia, Verdi; «I Pagliacci», Leon Cavallo; «Trio n.º 1» executat per Courtot, Tibau i Casals; «Moment musical», Shubert; «Condesa Maritza», Kalman.

* * *

CLÍNICA DENTAL
Bartorell
ODONTÓLEG
VISITA A BARCELONA
Cada dia a la tarda de 3/4 de 4 a les 7
Dilluns i divendres fins a les 9
El dimecres no hi ha visita
TORRENT DE L'OLLA, 94, PRAL. 2.ª
TELÉF. 80566 - TRANVÍA N.º 88

* * *

Primera Comunió

Amb aquella austeritat que sol emprar la Església en els seus actes més solemnes, dijous passat s'acostaren per primera vegada a la Taula Sagrada per rebre a Jesús Sagramentat els neofits parroquials. El trascendental acte fou precedit per una sentimental plàtica preparatòria dita pel Reverent Sr. Ecónom Arxiprest. El temple es vejé molt concorregut de fidels, éssent acompanyats els nous combregants per els seus familiars, nota aquesta avui ben generalitzada a vila i que dona a aital acte una més forta sensació de religiositat.

A la tarda es feu la festa de consuetud per fer entrega d'estampes i records, la que fou digna pariona de la funció del matí.

Amb aital motiu elles, ells i llurs familiars, tots endiumenjats, posaren una nota festívola a vila amb llurs visites als coneguts.

Veus ací els noms dels novells combregants:

NENES:

Josepa Guixens Borrut, Teresa Urpi Arans, Carme Caralt Saumell, M.ª Dolors Pros Tous, Concepció Forns Rossell, Carme Viñas Martorell, Rosa Clavero Tarradas, Carme Olivella Ayguadé.

NENS:

Miquel Mercader Mata, Antoni Martinez Bona, Josep Mercadé Vidal, Jaume Ribas Ramon, Francesc Rocias Ivern, Frederic Farré Castells, Angel Miró Rossell, Francesc Dols Fabré, Jaume Chaparro Grifell, Delfi Batet Vallés, Plàcid Montserrat Oliva, Joaquim Bó Domingo, Valentí Mestre Olivé, Manuel Clavero Tarradas, Jaume Socias Pina, Antoni Baquer Rigo, Ramon Gual Batalla, Joan Demingo Puigibert, Josep Julivert Fernandez, Joan Figueras Biornau, Lluis Serra Figueras, Salvador Cendra Pí, Miquel Castellvi Socias, Josep Nin Bargalló, Salvador Giró Saperas, Ricard Escudé Batista, Josep Vives Jané Agustí Gimenez Martinez, Francesc Gimenez Martinez, Antoni Martinez Gimenez, Lluis Casas Montserrat i Miquel Fernandez Perez.

A tots la nostra enhorabona.

* * *

Per assegurar, de foo i de pedregada vostres collites i, de qualsevol altre risc, en general, consulteu a Plana, Major, 10, Tél. 3, Vendrell

* * *

Dissabte passdt contregueren matrimoni en la església parroquial d'aquesta vila, els joves Gaston Mercader i Carme Crusat, de la colonia ferroviaria de Sant Vicens de Calders.

Als nous esposos i a llurs famflies la nostra coral enhorabona desitjant-los plena felicitat.

* * *

Nou Recaptador de Contribucions

Ha pres possessió de la Recaptació de Contribucions d'aquesta zona el nou recaptador en Rafel Vives que ens prega trametem als contribuients la seva salutació i el seu oferiment per a servir-los en tot allò que a la seva mà estigui, fent avinent que aquells que desitgin se'ls passi a cobrar llurs rebuts a domicili se serveixin donar avís al domicili particular del nou recaptador, Plaça Pi i Margall, 15, segon pis.

En cumplir la comanda del senyor Vives ens plau saludar-lo i desitjar li agradosa estada entre nosaltres.

* * *

Josep Aleu Massanet
CORRESPONSAL DEL BANC D'ESPANYA
— I —
ADVOCAT-PROCURADOR
Plaça Pí i Margall, 15, 1er VENDRELL

* * *

Obituari

Víctima de traidora malaltia, ha mort a vila en Joan Fontana i Soler, conegut per Joanet Robert, pare del nostre bon amic Frederic Fontana i Fortuny, a qui, i a tots els seus, trametem el nostre condol per la sensible pèrdua que experimenten.

—

També ha traspassat a millor vida en Josep Jornet Orpinell (Sepet Capis), emparentat amb els amics Isidre Ribas i Josep Parera, i cunyat de Maria Pujol Vda. Bo (Marieta Fumada)

Acompanyem els familiars del difunt en la pena per que passen.

* * *

Dr. Escarrá - L'Arboç
RAIGS X
Excel·lents Radiografies Preus Econòmics
Consulta de 2 a 3 i hores convingudes

* * *

Funeral a la església de les Escolapies

S'ens demana convidem, des de aquest lloc, a les alumnes i ex alumnes del Col·legi de les Mares Escolapies, al funeral que en sufragi de la Mare Gabriela Peró de la Verge de Lourdes, Superiora que fou del Convent d'Escolapies d'aquesta vila, es celebrarà dilluns a les nou del matí en la església del dit Convent.

* * *

Tívoli Vendrellenc. — Demá, tarda i nit, La producció musical «El Diamante Orlow» la pel·lícula parlada en castellà «Tres Amores», la cómica «El Reloj de Pashá» i «Noticiari Eclair Journal».

Dilluns: Sessió Vermut: La comèdia musical «El Difunto Tupinel», segona jornada de «La Sombra que Mata» titulada «El Círculo Rojo» i la documental «La tierra de Buda i de Confucio».

* * *

Sindicat Agrícola del Vendrell
Venta al detall de
vi blanc i vi negre
a 30 cts. litre a 25 cts. litre
PURESA GARANTIDA
Doctor Robert, 12 CASA CORBELLA

SALÓ PER A SENYORES
Joan Nin
PERMANENT-ONDULACIÓ A L'AIGUA
I A FERROS - TALL DE CABELL, ETC.
Carrer del Carreró, núm. 9

TORREFACCIÓ
AUTOMÀTICA PERFECTA
CLASSES DE GRAN RENDIMENT
- per a Cafés i Bars -
Tipo especial per a cafetera
"Exprés"
Cafeters, Bars i Ultramarins
acrediteu vostres establiments
SERVINT
CAFES MERCADER - Telèfon 38 - VENDRELL

SECCIO RELIGIOSA

Diumenge: A les set novena solemne a St Josep; a les nou missa cantada, a les onze exercicis del mes de Maria. Tarda, a les cinc, Rosari exercicis del mes de Maria i sermó pel Rnd. Mn Jaume Estrada, Pvre.

Dimecres: A les vuit, de Comunió de Filles de Maria amb exercicis del dia 8 a la Puríssima.

Dijous: *Festa de Sant Gregori:* A les deu missa solemne a llaor de Sant Gregori i processó per l'interior del temple.

—El dilluns, dia 6, a les nou del matí a l'Església de les R.R. M.M. Escolàpies es celebrarà un funeral en sufragi de la Mare Gabriela Peró de la Verge de Lourdes Superiora que fou del Convent d'Escolapies d'aquesta vila.

* * *

LLUIS CAÑELLAS
MESTRE DE MÚSICA
es complau assabentant al públic que admet donar lliçons de solfeig, piano, violí i violoncel com també de idioma francès
Dr. Robert, 12 VENDRELL

* * *

REGISTRE CIVIL

Naixements: Un nen fill de Josep Figueras Rius i de Antonia Tous Rius, Estela 13; una nena filla de Joan Mateu Tubella i de Maria Josepa Rocamora Blanch, Estrella, 18.

Matrimonis: Andreu Romeu Galofré amb Dolors Ivern Roca.

Defuncions: Joan Molina Lopez de 2 anys, Santa Anna, 49; Ramon Figueras Canals de 74 anys, Josep Marcé, 37; Josep Jornet Orpinell, 71 anys, Salmerón 16; Joan Fontana Soler, 71 anys Carreró 12; Dolors Escarré Socias, 15 anys, Cristina Alta, 2.

* * *

V. Lázaro-Dentista
Carrer Dr. Robert, 13-Vendrell
Consulta tots els dies
Els dimarts a l'Arboç del Penedès
CARRER MAJOR, 41

* * *

IMP. RAMON-RAMBLA 4 DE MARÇ-VENDRELL

MASIA AMB BOSC
ben comunicada, es comprarà. — Escriure Apartat 415. Barcelona.

Es venen 11 jornals de terra
tocant a Mas Canyís, amb garrofers vinya i oliveres
Donarà raò el recader Minas, d'aquesta vila.

Es ven una propietat
plantada d'ametllers, oliveres, vinya, camp i regadiu, tocant al poble de Santa Oliva. Es vendrà en conjunt i també a partides. Donaran informes a la impremta d'aquest periòdic.

La barberia d'Amadeu Esverlit
establerta a la Plaça de les Garrofes
ha sigut adquirida per Enric Ivern i serà regentada per Pere Montserrat
Serveis esmerats i amb tot higiene

PRIMERA COMUNIÓ

Imp. Ramón Vendrell.
GRAN ASSORTIT EN
Estampes i Recordatoris